

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. március 29.
Virágvasárnap

Aki az Úr nevében jön

Egyházunk hagyománya szerint a Virágvasárnapi szentmise körmenettel kezdődik, amellyel Jézus jeruzsálemi bevonulására emlékezünk. Ennek során olvassuk fel az Úr bevonulásáról szóló evangéliumi részletet, az evangélium helyén pedig a passió, azaz Jézus szenvedéstörténete hangzik el.

Márk evangélista beszámolója szerint Jézus egy szamar hátán ülve érkezik Jeruzsálem városához. Jövetelével egy időben zarándokok sokasága érkezhetett, hiszen közeledett a zsidók húsvéti ünnepe. Az emberek nem a városból jönnek elé, tehát nem az érkező fejedelemnek szóló fogadás ez, hanem mintegy bevezetik Jézust Jeruzsálembe. Az emberek spontán módon cselekszenek. Részükről nincs nyoma semmiféle előkészületnek vagy szervezkedésnek. Amint megpillantják Jézust, egyszerűen eszükbe jutnak a samaráhátan érkező Messiásról szóló prófétai jövendölések s ennek hatására cselekszenek. Ruháikat leterítik az út porába Jézus elé, s ezzel kifejezik, hogy a Messiást tisztelik az érkező Jézusban. Szintén erre utalnak örvendező felkiáltásaik: „**Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön!** Áldott atyánknak, Dávidnak közelgő országa! Hozsanna a magasságban!” (Mk 11,10).

A bevonulással Jézus megérkezik végső céljához, küldetése beteljesítésének helyszínére. Ezt követően már csak egy rövid időre vonul vissza Betániába (vö. Mk 11,11). Többet már nem járja a városokat és falvakat, hogy tanítsa az embereket. Tanításának helye a következő napokban a templom lesz, az Atya háza, az Isten háza.

A szenvedéstörténet kapcsán arról is

érdemes szót ejtenünk, hogy mi vezetett Jézus elítéléséhez. Tanításával, amely egészen új megvilágításba helyezte a régi törvényeket és hagyományokat, cselekedeteivel, amelyek rendkívüli, isteni hatalmáról tanúskodtak, valamint határozott igényével, hogy ő az Isten Fia, Jézus szembekerült a nép vallási vezetőivel. Ők botrányosnak tartották, hogy szóba áll a bűnösökkel és az asszonyokkal, és felhárította őket, hogy másképpen értelmezi a törvényeket. A vallási vezetők jól tudták, hogy Jézus elítéléséhez, halálra ítéeléséhez a politikai és katonai hatalmat gyakorló rómaiak előtt nem lesznek elegendőek ezek a vallás tárgykörébe tartozó kérdések, ezért más okot, ürügyet kellett keresniük. A messiási fellépés jól jött nekik, hiszen Jézust ennek köszönhetően úgy tüntethették fel, mint aki uralomra készül, hatalomra törekszik a nép körében, s egy ilyen hatalomátvételi kísérletet a római hatóságok biztosan nem néznek jó szemmel. A római helytartó kemény erőszakkal lépett fel minden rendzavaróval szemben, nem tűrte a lázadást.

Isten szándéka

Az emberi szándékok mellett azonban észre kell vennünk Isten üdvözítő szándékát is.

Jézus nem csupán azért halt meg, mert az ellenségei ezt akarták, hanem mert ez szerepelt Isten megváltó tervében. Látszólag tehát az emberek irányítják az eseményeket, de valójában minden úgy történik, ahogyan Isten akarja, s ez a feltámadásban válik egészen nyilvánvalóvá.

A keresztút, Jézus szenvedésének útja hitre nevel, hitre ébreszt bennünket. Életünk keresztút, amelynek állomásai a hit újabb és újabb szintjét jelentik. Kereszt nélkül nem jutunk előbbre a hit útján. Kereszt nélkül nem jutunk előbbre, nem jutunk sehová.

Aki feláldozta magát

Urunk és Megváltónk! Te példát adtál a kereszthordozásra. Önként, szabadon, kényszertől mentesen vállaltad a szenvedést és a halált.

Igent mondtál a szenvedésre és igent mondtál a keresztre. Feláldoztad magadat a mi megváltásunk érdekében. Kereszthalálod által teljesen és visszavonhatatlanul átadtad magadat a mennyei Atyának, aki elfogadta áldozatodat.

Szenvedéséről és haláláról elmélkedünk ezekben a napokban, ettől várjuk szívünk megtérését. Emberként végtelenül gyengék vagyunk a halállal szemben. Segíts minket, hogy megértsük: halálunk után ránk is a feltámadás vár. Vezess minket a halálra és a feltámadáson át az örök életre!

Virágvasárnap

Iz 50,4-7
Fil 2,6-11
Mk 14,1-15,47

Nagyhétfő

Iz 42,1-7
Jn 12,1-11

Nagykedd

Iz 49,1-6
Jn 13,21-33,36-38

Nagyszerda

Iz 50,4-9a
Mt 26,14-25

Nagycsütörtök

Kiv 12,1-8,11-14
1Kor 11,23-26
Jn 13,1-15

Nagy péntek

Iz 52,13-53,12
Zsid 4,14-16; 5,7-9
Jn 18,1-19,42

Nagyszombat

Ter 1,1-2,2
Kiv 14,15-15,1
Róm 6,3-11
Mk 16,1-7

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a,37-43
Kol 3,1-4
Jn 20,1-9